

PETROZSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:

Egy negyedévre 2 kor. Egészévre 8 kor.
Fél évre 4 „ Egyes szám ára 20 fillér

Felelős szerkesztő:

ZÁDORY KÁROLY.

Laptulajdonos:

FIGULI ANTAL.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrozsény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz czimzendők. — Hirdetések, valamint nyilttéri közlemények mérsékelt áron számítottak.

Harcz után.

Vége a döntő ütközetnek. A pártok küzdő táborra leszerelt. A mérközés hullámzó mozgalma mint elmosódó ködfátyolkép vonul el lelki szemünk előtt, a rivalgás zsvájának halucinációja úgy zsong fülünkbe, mint elragadó bűvös zenének melódiaja pihenésre térés után szendergéskor, sőt álmunkban is.

A nagy esemény emlékezetén csügg egy ideig még a közérdeklődés. A győztes tábor minden harciosa igyekszik a diadal oroszán részét a maga érdemének feltüntetni. A legyőzöttek rekrimálnak s rendszerint másra hártják a bukás odiumát.

Nem sokára, néhány nap múlva elmúlik ez is. Elsimulnak a rendes mederben mozgó élet folyásának hullámgűrűi. Lecsillapulnak a forrongó kedélyek, visszazökkenünk a régi kerékvágásba s haladunk azon az uton, melyet embertisztunk kijelölt.

Mi nem vegyültünk a párttusába s nem is tart fogva a lefolyt harc izgalmát. Elfogulatlanul, higgadtan, nyugodtan szólhatunk a választás nagy eseményéről.

A választási aktusról, lapunk más helyén referálunk s itt az eredményre alapított következtetést vonjuk le:

Hunyadvármegye közéletében a volt földesurak, az ugynevezett dzsentrí vitte és viszi a vezető szerepet ösödők óta. A nemes családok tömörülése, összetartása, s politikai bölesége és

bazafisága vetett itt gátat a nemzetiségi aspirációknak.

Vármegyénk idegen ajku és nemzetiségű lakosságának 94 százalékával szemben vette fel a harcot az itteni magyar nemesség gárdája a magyar nemzeti eszme diadaláért. Ez a gárda győzött a lefolyt választási küzdelemben azon törekvéssel szemben is, mely a munkás polgár-elem részére helyet kért a vezetésben.

Nem oly könnyű a megszokáson is alapuló előnyöket s dicsőséget új elemekkel megosztani.

A hátszegi választókerületben lefolyt választási harc ezt is demonstrálja.

Nem vitatjuk sem a jelzett törekvés, sem azzal szemben a hunyadinegyei dzsentrí állásfoglalásának jogosultságát. A választási küzdelem győzelemre vitte Ponory Sándor lobogóját. Ő lett kerületünk országgyűlési képviselője, ő a választó közönség bizalmának letéteményese, de ő reá hárul azon feladatok teljesítésének kötelessége is, hogy honatjai tisztének tekintse ezen választó kerület érdekeinek istápolását, előmozdítását. A köz tudatban élő igazság az, hogy minden jognak kötelesség felel meg. A legszöb, a legfensögebb kiténtetés az, melylyel az állampolgárok bizalma az ország tanácsába küldött képviselőjét megtiszteli s oly jogok részesévé teszi, melyet alkotmányunk a törvényhozótestület tagjai részére biztosít. Ezen kiváltságos jognak nagy kötelesség felel meg.

Tudjuk jól, hogy kerületünk újból megválasztott országgyűlési képviselője át van hatva kötelessége tudatától és érzetétől, mely irányt szab képviselői működésének. Ponory Sándor közéleti

multja, tevékenysége s egyéni tisztességéhez gáncs nem fér. Ismeri, ismernie kell a kerület jogos vágyait, törekvéseit, viszonyait és tudja, tudnia kell, hogy a kerület megtisztelő bizalma mire kötelezi. Ő, a kötelesség tudás edzett, kipróbált embere, bizonyára nem fog kitérni a reá váró feladatokat teljesítése elől.

A választási küzdelem fegyvereit lerakták a pártok. Az életküzdelem hétköznapi munkájához visszatértek a választó polgárok, kiknek alkotmányos érzülete szentesíti a törvénynek azon rendelkezését, hogy a törvényszabta módon beigazolt többség akarata a döntő, a mérvadó; mely előtt tisztelettel hajlunk meg.

A hátszegi választás.

A választási előkészületek izgalmai uralták különösen a hét elején az egész választókerületet. Szervekedtek a pártok. Volt lötás-futás, korteskedés. Szokatlan mozgalom színhelye volt az egész kerület, hol egyhangu választások voltak eddig rendszerint, ellenjelölt nélkül s így természetes, hogy az előkészületek mindössze az esetleges meglepetésre való tekintettel tétettek meg, nehogy az utolsó pillanatban váratlanul zavart okozzon valami titokban szervtett párt a kerület jelöltjével szemben.

Ezuttal azonban a hátszegi kerület volt és újból jelölt képviselőjével szemben oly akeziófejtetett ki az ellenjelölt érdekében, mely az erős választási küzdelemre valló szervezkedést nagyon is indokoltá tette.

Mint az alkotmányos mozgalom részrehajlatlan szemléloí hivatás- és kötelességszerűleg ismertettük a minket legközvetlenebbül érdekelt mozzanatokat s konstatálhatjuk, hogy azok hullámai sehol sem csaptak át azon gátakon, melyeket a törvény és a tisztességes

„Petrozsény és Vidéke” tárczája.

Hajdan és most.

A képviselőválasztás zaja megszűnt. Lecsillapultak a kedélyek, legfölebb kávéházakban, kaszinókban, klubokban, vitatják a küzdelem lefolyását s tárgyalják a baklövéseket, melyek a párt bukását okozták s feszegetik a törvénytelségeket, melyeknek az ellenpárt győzelme tulajdonítható.

A győzelem mámore tartja fogva még a szerencsésebb részt s a legyőzöttek rekliminálnak néhány napig s aztán elsimulnak a mozgalom hullámgűrűi s alkalomadtán felelevenülnek egyes érdekesebb mozzanatok emlékei.

Egy-két ilyen érdekesebb epizód jut eszembe abból az időből, midőn akarva nem akarva ki kellett venni a részemet az alkotmányos küzdelemben. Banketteken, pártgyűléseken, a jelölt körutján beszédeket tartottam, korteskedtem. Most bennem rekedt néhány dikezió. Pedig úgy éreztem magamat mint a megbolázott csatamén a harczi riadó kürtszavára. Toporzékolt bennem a lelkesedés, a vágy, bele vegyülni a küzdelembe, de a körülmények vesztéglésre utaltak, tehát veszteltem. Könnyitek azonban magamon azzal, hogy kortes emlékeim némelyikét elárulom:

Novák Gusztáv volt a régi képviselő s a 48-ás párt új jelöltje a tápéi választókerületben. Mi a járás egyzöi összejöttünk s elhatároztuk, hogy elküldjük

Csejthey Antal főszolgabíró. Midőn ezt tudomására hoztuk kijelentette, hogy így a legkönnyebb módon megszabadulunk tőle s a kormány pártnak se kerül költ ságebe a biztosra vett győzelem.

A legközelebbi vasárnap nagy mise után Dorozsmán, a városháza előtti főtéren mint rendesen elvégezte a dobos a dobolást és hirdetést, melyet ezerryi néptömeg hallgatott, — mint rendesen. A hivatalos hirdetés végeztével egy zászló alatt mintegy 10—12-en a nép közé kísértük a jelöltet, ki a dobos után felállt a köre, tudatta, hogy a „közakarát”-nak engedve elfogadta a jelöltséget a kormánypárt programján s nyomban el is mondotta program-beszédét.

A közönség meglepetve hallgatott. Kicsiny, de lelkes párt-hívei éljeneztek.

A tömeg közül valaki az kiáltotta, hogy: „Éljen Novák Gusztáv”!

— Ki volt az? Kérdé harsány hangon a jelölt. Nem jelentkezett s nem szólt senki.

— Vigyázzanak, folytatá a jelölt, mert én nem csak jelölt, de főszolgabíró is vagyok s ha nem választanak meg képviselőnek, itt maradok mint főszolgabíró.

— Megválasztjuk! Zugott fel a hallgatóság. És a jelölt tovább folytatta, illetőleg olvasta program beszédét. Majd hirtelen eltűnt a tömezből kimagaslott alakja a hirdető körül. Nem tudtuk hová lett, de pár pillanat múlva sajátságos csattogást halottunk s láttuk, hogy a jelölt egy tisztos ösz parasztgazdát pofozott.

— Nem megmondtam, hogy csend legyen, és kend itt másal beszélget. Mindjárt becsuklatk kutya! Kiáltá a jelölt harsányan.

A tömeg konsternálva halgatott.

Midőn a beszédnek vége volt, ezerryi torok éljenezte a kormány-párti jelöltet, holott Dorozsma város 15 ezer lakosa s másfélezernyi választója között legfelebb 20—30 kormánypárti volt. A többi, még az utca gyermekek is a balpártot éltették.

A főispán, az alispán, sőt az országos párt végrehajtó bizottsága is merész kísérletnek tartotta kormánypárti jelölt felléptetését, de tudomásul vették,

— Bizzuk a jegyzökre, mondá a praktikus alispán.

A negyvennyolcas párt jelöltje mosolyogva vett tudomást az ellenjelölt fellépéséről, annyira biztosra vette a győzelmet.

Megindult a korteskedés az egész kerületben. Az akkori eljárás vet világot a következő eset:

A választás előtti napon jelentette az egyik megyei perzekutor a képviselőjelölt főszolgabírónak, hogy egy kisteleki iparos koresmárol koresmára járva korteskedik az ellenpárt javára és nagyon hallgatnak rá a dorozsmai szavazók. A főszolgabíró szaladt a jegyzöhöz s ez a hivatal helyiség ablakán kitekintve mondá:

— Ellhallgattatjuk, ártalmatlanná tesszük az a-miczét.

— Hogyan?

— Egészen törvényes alapon. Bíz csak rám. A jegyző csemetetett s megparancsolta a hajdunak, hogy azt a susztart, a ki éppen a tulsó oldalon beszélget egy másik iparossal hívja be hozzá. Pár perezt múlva belépet Tóth Ferencz cipész:

— Tessék parancsolni tekintetes főjegyző ur.

korteskedés kijelölnek. Ami annál inkább elismerésre méltó, mert a kerület választópolgárainak zöme első ízben vitetett a választási harcra.

Panaszok — természetesen — mind a két párt részéről hangoztattak, de azok alaposágának elbírálása sőt vitatása sem tartozván reánk, azoktól annál inkább eltekintünk, mert az már az emberi természetben rejlik, hogy a törekvése ellen irányuló akciókban keresi a gáncsolandót, a megrovandót. A rekriminációknak pedig utját vágta éppen az egyik jelölt visszalépése, melyeknek különben sem volna értelme. Tudósításunkban tehát a választási aktusra szorítkozunk.

A Surányi-párt választói a puji és hátszegi járásból f. hó 1-én este bevonultak Hátszegre s az „Arany bárány” szállodában ütöttek tanyát, a Zsilvölgyi választók Petrosényből f. hó 2-án reggeli 1 órakor külön vonattal indultak zene szóval s zászlókkal a székhelyre s szép rendben reggeli 6 órakor vonultak be a városba a hátszegi tüzoltó-zenekar és Péter Károly Petrozsényi zenekarának lelkesítő indulói mellett. Szép, impozáns volt ez a bevonulás és a lelkesedés tetőfokra hágott, midőn a párthívek egyesülve a jelölt lakása elé vonultak, ki meghatottan üdvözölte hivat az „Arany bárány” szálló ablakából s azon biztató reményének adott kifejezést lelkesítő beszédében, hogy pártja győzelemre viszi a zászlót.

Ezen momentum az ellenpárt vezetői részéről is nyíltan hangoztatott azon felfévre engedett következni, hogy erős mérkőzés és kevés szavazat különbség lesz egyik vagy másik részen. A Surányi párt vezetői ellenben 100—150 szavazattöbbséggel biztosra vették a győzelmet.

A Ponory-párt híveinek nagyobb része f. hó 1-én este Pujon gyűlt egybe s onnan a szt.-annai zenekar harsogó indulói mellett a székhelyre. Elöl festői lovas banderium haladt, négyes sorokban, több mint száz lovas, zászlókkal, váluken széles nemzeti színű szalaggal vezette az impozáns felvonulást. Félórával később jöttek a totesdiék, élükön a banderiummal. Ezek felvonulása kétségtelenül tette a Ponory párt győzelmét, de a Surányi-pártiak nem adták fel a reményt.

Kévéssel nyolcz óra után nyitotta meg Dáné Károly választási elnök a választást s kilencz órakor kihirdette hogy Ponory Sándor és Surányi József törvényt szabta módon ajánlatván, megkezdődik a szavazás.

A városháza előtti főtéren a szászvárosi es. és kir. gyalogezred egy százada kordont vont a közutig s jobb oldalon a Surányi, — baloldalon a Ponory párt folyton éljenző tábora sorakozott. A zenekarok mindkét oldalon lelkesítő hazafias darabokat játszottak s egész zászlóerdőt lengetett az enyhe szellő.

Az első szavazatszedő küldöttségénél a hátszegi Ponory-párt, a másodiknál pedig a hobicai Ponory-párt nyitotta meg a szavazást s azután felváltva, a központi választmány által megállapított sorrendben szavaztak a községek.

Midőn az egyes községek felvonultak a szavazáshoz, fel-fel zugott az éljen-zaj mindegyik pártban.

Dél felé melegen tűzött le az őszi nap verőfénye s Hátszeg egész közönsége a főtéren hullámozott, vagy a házak ablakaiból gyönyörködtek a rendkívül érdekes mozgalomban.

A szavazatarányról ellentétes híreket terjesztettek Mindegyik párt a saját többségét híresztelte, tényleg azonban délben Ponorinak 114 szavazattöbbsége volt, mely folyton emelkedett.

Délután fél 4 órakor a választási elnök beszüntette a szavazást azon alapon, mert Surányi visszalépett. Ekkor a szavazatok aránya ez volt: Ponorinak volt 745, Surányinak 386 szavazata.

Pár perezt mulva eltűntek a Surányi zászlók és a kalapok mellől a vörös tollak.

A Ponory-pártiak harsogó zenével, lelkesen éljen-zajjal vonultak a megválasztott képviselő lakása elé, ki az ablaknál megjelenve viszonzta a győztes tábor üdvözlését s megköszönte a zászló diadaláért folytatott kitartó lelkes küzdelmet.

Fél öt órakor 7 tagu küldöttség hívta meg az újból megválasztott képviselőt a mandátum átvételére. Ponoryt, győztes tábora kísérte nagy lelkesedéssel s zeneszóval a városházához, melynek erkélyén nem sokára megjelent a képviselő s csaknem szószertint ezeket mondá:

„Uraim, tisztelt polgártársaim!

Az önök megtisztelő bizalmából elnyertem újból a hátszegi választó kerület mandátumát s ígérem, hogy oly tiszten fogom azt ismét rendelkezésükre bocsájtani, a mely szeplőtlenül átvettem. Fogadják halás köszönetemet szíves támogatásukért s nagyra becsült bizalmukért.

Azt a zászlót — ugymond — melyet önök oly lelkesedéssel lebogtatnak, a tömörülés, egyetértés az igaz uton való haladás juttatta győzelemre, bizonyítékaul annak, hogy ezen választókerület polgaraiban él az ősi erőnyek tisztetete, mely szeretett magyarháznak felvirágzásának alapja.

Hirtelen felzúgott az éljen-zaj s közben ezen kiáltások hallatszottak: „Si rumuneste!”, „Románul is halljuk!”

Ezután románul ugyanazt mondá a képviselő a mit előbb magyarul s a haza és a választókerület polgárainak életvesztését végző beszédét.

Majd ismét lakására kísérték választói, hívei a kerület országgyűlési képviselőjét, kinek megnyerő, daliás alakja imponálóan kimagaslott az éljenző sokaság élen.

Esti 8 órakor fáklyászenével tisztelték meg párt-hívei Ponory Sándort, a hátszegi kerület másodizben is nagy lelkesedéssel megválasztott képviselőjét.

Surányi visszalépésére vonatkozólag a „Pesti Napló” melynek Surányi a főmunkatársa, ezeket írja:

vendve tudomásul vette, hogy 5 forint honoráriumot is fog kapni.

Mintegy 80 jó modu paraszt gazda hallgatta egész elragadtatással a szája ize szerint való kortes-beszédet a nagy vendéglő ivójában, midőn a suszter oda ment s a kisteleki asztalos mellett helyet foglalt s illetmudással bemutatta magát.

— Én, Tódor József asztalosmester vagyok, mondá a kisteleki kortes.

— Az nem lehet, hiszen Tódor Jósát felakasztották, vagy pedig ön megszökött az akasztófa alól. Mondá a suszter.

— Hallja az ur, válogassa meg a szavait!

— Már, hiszen, egy akasztófavirággal máshangon, nem beszélhetek.

Az asztalos erőlyesen tiltakozott, a suszter még inkább lármázott, Szórol szóra összekaptak s midőn már-már tetlegességre került a sor, hirtelen beállt két csendlegény s a két csendhaborítót bekisérték a városháza két külön börtönébe. Az asztalosra rázárták a börtön ajtót, a suszterre nem. A suszter féktelenül lármázott:

— Engem, a kormány hűséges támogatóját bezárni! No, ezt megtudja még öfelsége is. Majd megtanítatom én a jegyzőt is, meg a szolgabíró is.

Nem sokára elcsendesült a suszter, aztán kijött a börtönből s felvette az 5 frtot.

A perzekutorok csak másnap, a választás után tettek jelentést a szolgabírónak arról, hogy a kisteleki asztalost a börtönbe zárták. A szolgabíró ezért a mulasztásért előtte összeszidta a perzekutorokat s azonnal szabadlábra helyezte. Ezzel az ügy el volt intézve.

„Volt képviselő Ponory Sándor (sz.), kinek ellenjelöltje Surányi József szabadelvi párti volt. A kerületben a polgárság nagyrésze a Surányi-párt zászlójához csatlakozott, dacára a Ponory-párt részéről üzött hivatalos korteskedésnek és erőszaknak, amiről már több ízben tettünk elítést lapunkban s ami miatt a Surányi-párt részéről följelentés is történt a belügyminiszteriumban. De ma, a választás napján, a hivatalos apparátus olyan fékevesztett és vakmerő módon követte el a leg-hallatlanabb visszaéléseket, hogy ilyen körülmények között ez a szavazás a tiszta választásnak egyszerű kigunyolása lett volna. Látván azt, hogy a hivatalos apparátus célja elérésére a legveszedelmesebb eszközök-től sem riad vissza, Surányi József délután félégnykor visszalépett a jelöltségtől. Így azután Ponory Sándor kapta a mandátumot, de hogy azt megtarthajja-e, majd a Kuria fogja eldönteni.”

KÜLÖNFÉLÉK.

— Halálozás. Megrendítő haláleset híre terjedt el Petrosényben f. hó 3-ikán délután. Kendrey Gyula a salgótarjáni kőszénbánya r. társulat petrosényi szén-szállítóhivatal-főnöke, köz- és társadalmi életünk köz-kedveltségű, kimagasló alakja, váratlanul elhunyt.

Sorvasztó betegség gyötörte huzamos idő óta. Hiába keresett gyógyulást a fürdőben, hiába volt a szerető hű hitves gyengéd gondozása, hiába ragaszkodott szeretteiért az élethez, a halál nem ismert irgalmat. Elragadta a kórlehetlen végzet ináadásig szeretett öve, szerető barátai s mindazok köréből, a kik fájó szívvel siratják. A mélyen sujtott család a következő gyász-jelentést adta ki:

Özv. Kendrey Gyuláné szül. Herber Vilma nagy a saját, valamint az alulírott és nagyszámu rokonság nevében fájdalomtól megtört szívvel tudatja, hogy forrón szeretett, felejtethetetlen férje: Kendrey Gyula a salgótarjáni kőszénbánya r. t. tisztviselője, életének 42-ik, boldog házasságának 8-ik évében hosszabb betegség után ma délután 1/25 órakor esendesen az Urban elszenderült. A megboldogult drága halottban a mély gyásztól sujtott felesége a legjobb és legodaadóbb hitvest, gyermekei a leggyöngédebb apát, rokoni a legkedvebb családtagot siratják. A kedves halott hűlt maradványai f. hó 5-én d. u. 1/25 órakor fognak a róm. kath. egyház szertartása szerint beszenteltetni s a helybeni sírkertben örök nyugalomra tétetni; az engesztelő szt. miséldozat pedig f. hó 7-én reggel 9 órakor fog a róm. kath. templomban a Mindenhatónak bemutatni. Áldás és béke örködjék felette! Petrozsény, 1901 október hó 3-án. Özv. Kendrey Gyuláné szül. Herber Vilma mint feleség. Ilona és Gyula mint gyermekei. Özv. Herber Ágostonné szül. Kádas Ilona mint anyós. Özv. Gerber Frigyesné szül. Herber Mariska, Stiefvater Lipótné szül. Herber Ilona, Kendrey Jánosné szül. Podhratzky Julia, Kendrey Sándorné szül. Teisinger Mária mint sógorok. Kendrey

— Mit tekintetes urazol engem, hiszen mi iskolatársak, játszó pajtások voltunk. Együtt lovagoltunk a nádrapján. Emlékszel e mikor boldogult nagyapám jól elhazslagolt bennünket a miért egy rongyos-zsidót gunyoltunk s röggel dobáltunk az utcán.

— Emlékszem. De jobban fáj az, mikor az öreg ur megpirongatott s megfogadtatta velünk, hogy békét hagyunk a gyűrtis zsidónak.

— Ejnye, be jól emlékezel, De ni-ni, talán innál is egy pohár konyakot?

— Akár kettőt.

— No, a kedvedért én is iszom. Parancsolj kérélek szivarra gyujtani.

— Ez már aztán nem suszter kabánusz, mondá a diványra telepedve s bodor füstöket engedve a czipészmester.

— Olyan jól esik az embernek, ha a gondtalan gyermekkorra, a gyermekori pajkosságokra visszaemlékezik. Hej! Az én fejemet sem nyomta akkor annyi terhes gond mint jelenleg. Most is az ördög idehozott valami asztalost Kistelekről, a ki veszedelmesen korteskedik ellenünk. Csak valakivel összeveszne, hogy nyilvános verekedésért, esendhaborításért letartoztathatnám, De nagyon ovatos,

— Összeveszek én vele.

— Megtennéd, Ferkó pajtás?

— Kedvedért régi jó cimborá, az ördöggel is hajra megyek, ha becsuknak azt se bánom.

— Parancsolj még konyakot, csak úgy könyv nélkül.

Még egyszer meghúzta a három csillagost, zsebre vágta az eljárási költség ezimén kapott 2 frtot s ör-

Ma, egy ilyen sommás eljárás miatt az egész ország sajtoja félreverné a haragot.

A választás reggelén nagy tömegekben vonultak a pártok Tápéra. a választási székhelyre. A szélső háznál egy oszlopra, hol az ut kétfelé vált nagy tábla jelölte az irányt, hol a pártok tanyáztak. A Csejtey-párt a kijelölt uton haladva tábort ütött. Félóra mulva jött a Novák-párt s az irányjelző tábla útmutatását követve mintegy 80 koesival több mint 300 választó a Csejtey-párt táborába elvegyült. Ekkor vették észre a 48-asok, hogy az ellenpárt táborába jöttek. Vissza akartak fordulni, de a katonai kardonon senkinek sem volt szabad átmenni. Váltig bizonyították, hogy a pártanyakhoz vezető utakat jelző tábla, ide mutatott, azért jöttek ide. A katonaság parancsnoka a kapitány, a megyei csend-biztos a 48-asok két főkortesével elmentek az ut elágazásához s a főkortesek ámulva láttak, hogy a jelző táblára festett hatalmas kéz éppen az ellenkező irány felé mutatva jelző a Novák-párt tartozkodási helyét.

A párt-felvonulást vezető kortesok fejüket vakarták és sehogysem tudták megmagyarázni, miként tévesztették el az utat. Arra nem is gondoltak, hogy a felvonulási ut irányát, a pártok tartozkodási helyét jelző táblát valaki kicserélte s az akként tévútra vezetett párt elvonulása után ismét vissza helyezte a régi táblát. Estig annyira átgurta a Csejti-párt a közé keveredtet 48-asokat, hogy egytől-egyet leszavastak a kormánypártiakkal.

Igy lett extán Csejteynek 140 szavazattöbbsége. Maga a buktól jelölt is azt mondta, hogy ez sikerült kortesfogás volt. Ha ez most történik, távirati feljelentések özö-nével ostromolnák a belügyminisztert. Ha ez így megy, a régi korteskedésnek még az emléke is kihál.

János, Mendihozszy Albertné szül. Kendrey Sándor, Kendrey Pál mint testvérek. Mendihszky Albert, Stiefvater Lipót mint sógorok.

A bányatisztikar gyászjelentése:

Szomorodott szívvel jelentjük, hogy szeretett tisztársunk: Kendrey Gyula ur szénszállító hivatali főnök f. hó 3-án délután 4 $\frac{1}{2}$ órakor rövid szenvedés után szív-széllhűdésben 42 éves korában elhunyt. A megboldogultnak hült tetemét f. hó 5-én délután 4 $\frac{1}{2}$ órakor kíséjük örök nyugodalmi helyére. Emlékét kegyelettel fogjuk megőrizni! Petrozsény, 1901 október hó 4-én. A Salgó-Tarjáni Köszénbánya Részv. Társ. petrozsényi bányagazgatóságának tisztikara.

A róm. kath. egyháztanács gyászjelentése:

A petrozsényi róm. kath. egyházközseget nagy veszteség érte a nemesen gondolkodó, közszeretiben álló férfiú: Kendrey Gyula főgondnok urnak folyó hó 3-án délután 1 $\frac{1}{2}$ órakor történt elhunytával. Elszomorodva, fájdalommal telve veszünk végbuesut folyó hó 5-én 1 $\frac{1}{2}$ órakor tartandó temetésénél. Lelki ádvért a szent mise áldozat f. hó 7-én délelőtt 9 órakor lesz, Áldás emlékére! Róm. kath. egyháztanács.

Kegyeletük, szeretetük jeléül koszorút helyeztek a férfikora legszebb virágában elköltözött drága halottnak ravatalára:

- Forrón szeretett Gyulának — Vilma.
- Szeretett atyúknak — Az árván maradt gyermekek.
- Szeretett vejének — Mama.
- Szeretett barátunknak — Andreics János és családja.
- Kegyelete jeléül — Vasuti tisztikar.
- Szeretett főnökünknek — Weber, Orbán, Zeik, Dafek.
- Forrón szeretett bátyáknak — Pál és Jankó.
- Öszinte részvéttel — Dr. Rosenberg Ignác és neje.
- Aus Wahrer Freundschaft — Familie Milojkovits.
- Öszintén szeretett Gyula barátomnak — Tribus Gyula.
- Feledhetetlen és szeretett Tagtársának — Petrozsényi Caszino.
- Részvéte jeléül — A gymnasium tanári-kara.
- Barátság jeléül — Janza család.
- Mély részvéttel — Mrász család.
- Zsül barátunknak — Henrich család.
- Buzgó és munkás tagjának — A gymnasiumi bizottság.
- Feledhetetlen községi képviselőjének — Petrozsényi község.
- Nyugodj békében — Jóska.
- Örök nyugalmat kíván — Az altiszt kar.
- Szeretett tisztársunknak — A bányagazgatóság [tiszt kar].
- Zemlinceki Mária.
- Igaz tisztelete jeléül — Az altiszt olvasó egyesület.
- Szeretett főgondnokának — A róm. kath. egyháztanács.
- Kedves barátunknak — Rudolf család.
- Szeretett kartársunknak — A salgótarjáni b. igazgatóság tisztikara.
- Zum letzten Gruss — Gerber Frigyesné.
- Isten veled — Gusztli, Lipót.
- Hű hivatalnokának — A salgótarjáni központi igazgatóság.
- Szeretett kartársának — A központi igazgatóság tisztikara.

A végítisztelet adásnál megjelent Petrozsény és vidéke értelmiség, az ipartestület gyászba vont dísz-zászlója alatt s nagy számu közönség. A gyászszertartást Husech Gyula s. lelkész végezte, a dalárda a ravatalnál és a sírnál megható gyászenéket énekelt, a b. társulati zenekar gyászdínlói mellett vonult a szízekra menő gyászkíséret a sírhoz, melybe lebocsátották a nemes szív díszes érzéköporsóba zárt porhüvelyt s egy munkás hasznos élet pályafutása véget ért. Requiescat in pace!

— **Öfelsége, apostoli királyunk** legmagasabb név-nenepe alkalmából háláadó isteni tisztelet tartatott a róm. kath. templomban, melyet Husech Gyula s. lelkész ecelebrált. Jelen voltak a helybeli tanintézetek növendékei tanáraik s tanítóik vezetése alatt.

— **A hunyadmegyei választásokról** következőkben referálunk: F. hó 2-án a dévai kerületben Baresay Kálmán 716 szavazattal 94 ellenében képviselővé megválasztott. Ezen óriási többséget bátran lehetne nevezni egyhangu választásnak is. Este a választók fényes fáklyásmenetet rendeztek a képviselő tiszteletére. Szóts Sándor ref. lelkész tartott lelkes beszédet, melyre az újból megválasztott képviselő nagyhatásu beszédben köszönte meg választói bizalmát. A dobrai kerületben Lázár Árpádnak is fényes győzelme volt, egyhangulag lett képviselőnek megválasztva. Az ellenjelöltet, Nádasdi Ferencz Józsefet fejöltnek nem tekinthették, mert szabálytalan volt fellépítése. Vajda-Hunyadon Br. Szentkereszty György szintén egyhangulag lett megválasztva. Ellenjelöltje nem volt. A körösbányai kerületben nagy érdeklődéssel folyt a küzdelem és Hollaki Imre győzelmével végződött. — 1829 szavazatot nyert, míg ellenfele, Okolicsányi Géza 456 szavazatot kapott. A szásvárosi kerületben Br. Nopesa Elek lett megválasztva 445 szavazattal, míg ellenfele Dr. Muntean Aurél 225

szavazatot kapott. A hátszegi kerületben — miről lapunk más helyén referálunk —, miután Surányi a szavazás folyamán, d. u. fél 4 órakor Ponory Sándor ellenjelöltje visszalépet, Ponory lett kikiáltva képviselőnek.

— **Öngyilkosság.** Mein József nagy-enyedi születésű, vulkányi lakos 25—26 éves kőmives mult hó 29-én d. u. fél 1 órakor Lupényben szíven lőtte magát s azonnal kisenvedett. Tettét reménytelen szerelemből követte el kedvese atyjának háza előtt, ki a lupényi bányatársulatnál van alkalmazva. Késégtelenül sajnálatos, hogy tetterős ifjak, kik előtt nyitva áll az élet rögös, bár, de mégis munka után jólétel kecségető pályája, ily könnyen dobják el magukról az életet.

— **Műkedvelő előadás.** A petrozsényi tüzoltó egyesület pénztára javára folyó év szeptember hó 28-án műkedvelői színi-előadás rendeztetett. A szép számu közönség tetszéssel fogadta az előadást mely szép jövedelmet juttatott a tüzoltó-egyesület javára, az elszámolást jövőszámunkban közöljük.

Színre került a „Tenorista” dialog, melyet Oprea Auréla, k. a. és Dávid Dezső ur előadása teti élvezetessé. Ezt követte Szigligeti „A cigány” népszínműve, melyben a főbb szerepeket Győrfy Jenő, (Zsiga cigány) Dávid Dezső, (Peti) Kekel Emma, k. a. (Rózsai) Zámoriné urnó, (Rebeka) Junger Manó, (Gyuri) elismerést érdemlő sikerrel oldották meg.

A többi szerepekben Jakobi Gyula, (Várszegi) W. Fehérvári J. (Kurta) Lázár József, (Márton) Fodor Anna k. a. (Évi) Zoltáni Lajos, (Ferké) Huber Ferencz, (Kisbíró) Kovács Irma k. a. (Kondorné) Kerr Anna, Varga Etelka, Oprea Auréla kisasszonyok, (Parasztlányok) Divok Béla, (Egy öreg) Czudar Károly, (Nász-nagy) Zárda Márton, Schneeweisz S. (vőfélyek) dícséretes buzgalommal igyekeztek a tetszéssel fogadott előadást élvezhetővé tenni. Az előadást tánczkövette mely hajnalig tartott. A mulatságon felül firtettek: Havas Mihály 20 kor., S. T. Bánya társulat 10 kor., Andreics János 6 kor., Henrich Viktor, Havas Ede, Havas Lajos, Weisz Testvérek 5—5 kor. Györke Ferencz, 2 kor. 40 fill., Váradi Vilmos, Pick Samu, Polacsek és Scheiber czég, Reich Jakab, Grausam Károly, és Ruder Jakab 2—2 kor., K. J. Kozák Lajos, Maisztorovits Antal, Jasek József, és Kozák Györgyné, 1—1 kor.

— **Óriási siker.** Egy pontos és kitünő minőségű valódi schweiczi remontoir zsebóra 3 frt, = 6 korona Serényi elsőrangú órás és ékszerész czégnél Budapest, VII. Erzsébet körut 28, I. emelet.

HIRDETÉSEK:

Üzletátvétel.

Jakabfi Rezső ur *fűszer-, csemege-, termény- és vasüzletének* átvétele alkalmával, van szerencsém Petrozsény és vidéke tisztelt közönségének, minden tekintetben gazdagon berendezett raktáramat azon kéréssel becses figyelmébe ajánlani, — hogy ezen üzletet azon teljes bizalomban részesíteni kegyeskedjék, melyben eddig is részesülnie volt szerencséje.

Jutányos árakról, kifogástalan jó áruk pontos kiszolgálásáról kezeskedve s a tisztelt közönség jóakaratu pártfogását kérve, — maradok

Petrozsény, 1901 október 6-án.

kiváló tisztelettel:

Szűszer Mihály,

Életmentő

gyakran a pontos óra.

Valódi

schweiczi Remontoir zsebóra

3-6

kitünő minőségben

három forint

(és a postaköltség)

utánvét mellett rendelhető

SERÉNYI órásnál

Budapest, VII. Erzsébet-körut 28. sz. I. em.

Képes árjegyzék ingyen.

Reich Jakab

→ órás, ékszerész és látszerész ←

Fogaras.

Van szerencsém Petrozsény és vidéke nagy érdemű közönségének becses tudomására hozni, hogy Petrozsényben a főútezőn, **GROSZ HERMANN-féle házban óra, aranyékszer- és látszer-áru 2 2 2**

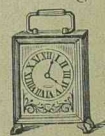
fióküzletet

és ezen szakmába vágó javítási műtermet nyitottam.

Midőn ezt ezennel jelentem, tisztelettel jelzem, hogy arany, ékszer, ezüst és óra, valamint **China- és alpaca-ezüst** árukban nagy készletet tartok raktáron, továbbá törött arany és ezüst tárgyakat beváltok, vagy újjakkal kicserélek.

Raktáram és üzletemet berendezvén, vagyok bátor a n. é. közönséget becses megrendelésének eszközzésére felkérni, minthogy az érintett árukat gyári áron fogom elárúsítani s a javításokat jótállás mellett a legjutányosabban teljesítenem.

Kitünő tisztelettel:

REICH JAKAB

10—20

Sz. 872/1901

Árverési hirdetemény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a puji kir. járásbírósnak 1901 évi V. 289., 483., 484 számú végzése következtében Lobstein Szidonia és több foglaltaó javára **F.-Urikányi Sándor György** ellen 123., 44., 92 kor. s jár. erejéig 1901 évi június hó 21-n foganatósított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 622 korona — fillerre becsült következő ingóságok, u. m. szarvasmarhák, juhok, sertések nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a puji kir. járásbírósnak 1901-ik évi V. 289/4 számú végzése folytán 123., 44., 92., kor. tökekövetelés ennek 1901 évi február hó 25 napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltó díj és eddig összesen 144 korona 41 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig helyszinén, vagyis Urikányban, alperes lakásán leendő eszközzésére **1901 évi október hó 12-ik napjának délutáni 4 órája** határidőül kítüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881 évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szérínt lesz kifizetendő.

Kelt Pujon, 1901 évi szept. hó 11-ik napján.

Rác József,
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 761/1901

Árverési hirdetemény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a puji kir. járásbírósnak 1901. V. 375 számú végzése következtében Friedmann Bernát javára **aninoszai Forray Albert és neje** ellen 383 kor. 80 fillér s jár. erejéig 1900. évi május hó 20-án foganatósított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 663 kor. — fillre becsült következő ingóságok, u. m.: lovak, tehén, szekér, széna, hámok és szobabutorok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a puji kir. járásbírósnak 1901-ik évi V. 373/2 számú végzése folytán 385 kor. 80 fil. tökekövetelés, ennek 1900 évi november hó 30 napjától járó 5% kamatai, 1/3% váltó díj és eddig összesen 54 kor. 55 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig A.-B.-lszkronyban „Aninosza” nevű részben alperesek lakásán leendő eszközzésre **1901. október hó 8 napjának dél utáni 1 órája** határidőül kítüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881 évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Pujon, 1901 évi szept. hó 11-én.

Rác József,
kir. bír. végrehajtó.

Bádogos- és lakatos üzlet.

Van szerencsénk Petrozsény és vidéke nagy érdemű közönségének becses tudomására hozni, hogy a Huber Gyula ur lakatos-üzleti jogát átvéve Petrozsény főutcáján a Hubert-féle házban a jelen igényeknek megfelelő

bádogos- és lakatos műhelyt

rendeztünk be s főtörekvésünk, hogy az ezen szakmába vágó munkálatok gyors, pontos és jutányos árak melletti teljesítése által a legfokozottabb igényeket is kielégítve a n. é. közönség tisztelettel kért kegyes pártolását megnyerjük.

Petrozsény, 1901. október hó 3.

Oster Péter és Nagy Ferencz,
üzlettársak.

Kocsiraktár.

Petrozsényben a Mátyásutczában be-rendezett kocsiraktárunkban dús választékban áll. a n. é. közönség rendelkezésére a legjutányosabb feltételek mellett a tá-masztható igényeknek megfelelő

hintó- és kocsikészlet.

Ezen szakmába vágó saját készítmé-nyeink jóságáért kezességet vállalunk.

Kocsiraktárunk létesítésével alkalmat kívánunk nyújtani a mélyen tisztelt érdekelteknek arra, hogy e tekintetben felme-rülő szükségletüket helyben s minden te-kintetben előnyesebben kielégíthessék.

Petrozsény, 1901. szept. hó 20.

Szokol Miklós

és

Szeszák Ferencz.

Árverési hirdetemény.

A Petrozsény és Vidéke Hitelszövetkezet igaz-gatósága közhírré teszi, hogy a szövetkezetbe elhelye-zett és folyó évi július hó végéig lejárt zálogtárgyak u. m. arany- és ezüstneműek, értékpapírok az alapsza-bály 25 paragrafusa értelmében a legtöbbet ígérőnek a-zonnali készpénz fizetés mellett **1901 évi október hó 6 napján** d. u. 2 órától kezdődőleg a szövetkezet helyi-ségében elfognak árvereztetni, mely árveréshez a venni szándékozók ezennél tisztelettel meghivatnak.

Petrozsény, 1901 szept. 28.

Az igazgatóság.

Portland és román cement, stukatur-nád.

Tűzkár elleni
biztosítási
ügynökség.

Élet- és baleset
biztosítási
ügynökség.

Van szerencsénk a n. é. közön-ségnek b. tudomására adni, hogy Petro-zsénybe a fő-utcán lévő

festék- és vasáru
üzletünkben,

minden, a vas- szakmához tartozó áruczik-kek, *ecsetek*, mindennemű *fegyverek* **dusválasztékban** és **jutányos áron** sze-rezhetők be.

Tisztelettel:

Stern Adolf és Tsa.

Vidéki megrendelések pontosan eszkö-zöltetnek.

Kitűnő
borostyánkő olaj,
máz-festék.

34—42
Flobert-fegyver
és
töltvények.

Asfalt fedél-lemez, melyhez kátrány nem szükséges.

Mauthner-féle virág- és veteménymagvak

Salgó-Tarjani vastengely.

HIRDETMÉNY.

Petrozsényi bányatelepünk vendéglője részére, mely áll egy teremből, három szobából, két vendégszobából, a szükséges mellékhelyiségekből és a vendéglősnek két szo-bás lakásából s közvetlen a vasuti állomás mellett fekszik,
ügyes vendéglőst
keresünk.

Bővebb értesítést szóbelileg vagy írásban adunk.

Bányaigazgatóság Petrozsény.